

PlaçaGran

Publicació
Granollerina

Núm. 36

Dissabte, 8 de setembre del 1979

Preu: 25 ptes.

Entrevista amb Vicenç Vacca

Pàgines centrals

EDITORIAL

11 DE SETEMBRE

Això podríem fer l'onze de setembre d'enguany:

Honorar els defensors de les llibertats nacionals de Catalunya, tant els del 1714 com els de tots els temps.

No oblidar que la defensa, gloriosa i heroica, que commemorem, fou en definitiva una derrota, de la qual encara en paguem les conseqüències. Refusar tot camí que pugui conduir-nos a una nova davallada.

Comprometre'ns, i aquest seria el millor homenatge, a perseverar, amb fidelitat, al servei de Catalunya.

Pensar que aquest servei no s'acompleix ja amb paraules, per més belles, enceses i ardides que siguin, sinó que exigeix realitats en el millorament de la consciència, la cultura, la riquesa, el benestar i la solidaritat del poble.

Tenir present que aquestes realitats només les podrem obtenir amb un treball seriós, i que una bona eina per aquest treball podrà ser l'Estatut d'Autonomia.

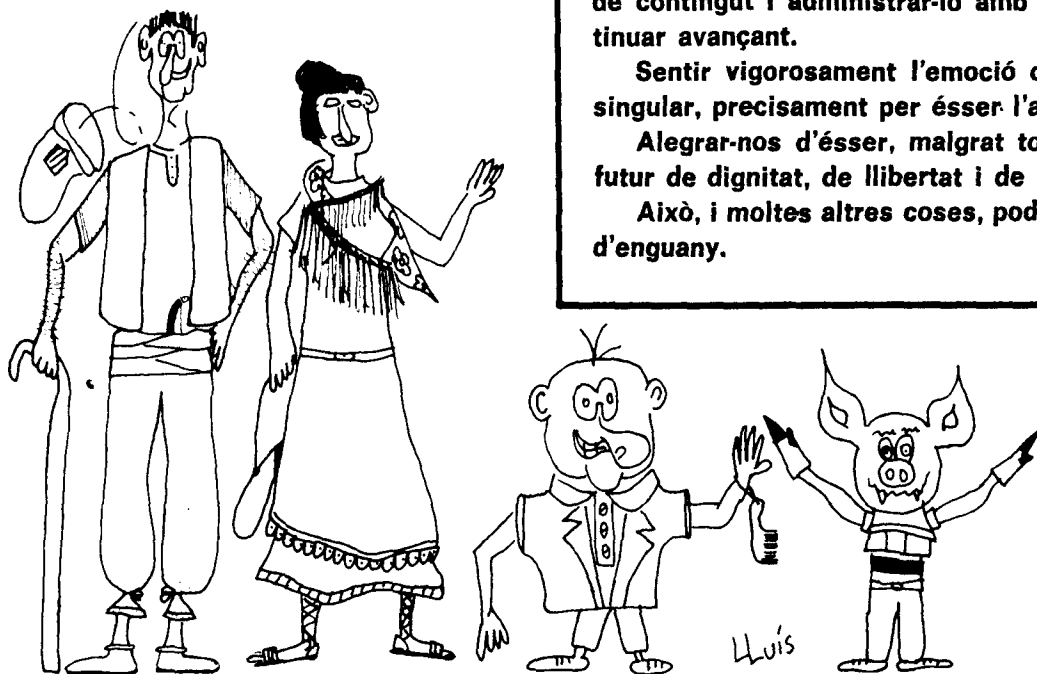
Saber que no avançarem ni un pam lamentant que l'Estatut queda curt en un aspecte o en un altre, i somniant les truites d'un Estatut al nostre gust que, per ara, és inabastable.

Veure l'Estatut com una gran conquesta en el llarg camí de recuperació de les nostres llibertats, i disposar-nos tots a fer-lo realitat, omplir-lo de contingut i administrar-lo amb seny i eficàcia, decidits sempre a continuar avançant.

Sentir vigorosament l'emoció de viure una diada commemorativa ben singular, precisament per ésser l'any d'un nou Estatut.

Alegrar-nos d'ésser, malgrat tot, un poble viu i capaç de construir un futur de dignitat, de llibertat i de pau.

Això, i moltes altres coses, podríem fer els catalans, l'onze de setembre d'enguany.

L'ESTATUT

Catalunya ha resistit molt durant 250 anys de centralisme i ha salvat moltes coses essencials com la llengua, el dret, una cultura pròpia, una consciència col·lectiva, una manera d'entendre la vida i sobretot ha mantingut allò que distingeix al nostre poble i que és com deia Vicens Vives, la voluntat del ser.

Però Catalunya està tocada; tot això s'ha salvat amb penes i treballs i sobretot amb el risc constant de perdre-ho tot o quasi tot com ha succeït a molts pobles d'Europa. Per això el catalanisme polític ha intentat obtenir poder polític, el que fos i quant més millor, perquè únicament des del poder polític es pot mantenir, consolidar i ampliar el que amb penes i treballs, generacions de catalans hem salvat.

I la pregunta que ens hem de fer en aquest moment és de saber si l'Estatut que la Comissió Constitucional del Congrés i la delegació dels parlamentaris catalans varen aprovar a Madrid, el dia 13 d'agost d'enguany, constitueix o no el poder polític necessari per a consolidar

i ampliar els drets essencials de la nostra nacionalitat.

Inclús alguns dels més crítics reconeixen que sí, i en definitiva diuen que votaran que sí a l'Estatut.

Inclús, alguns dels més crítics reconeixen que hi ha sis anys de feina, de molta feina, per convertir en realitat el que l'Estatut d'Autonomia diu sobre el paper.

Podriem ara intentar trobar un regust masoquista, a vegades molt català, buscant els punts que puguin ser inferiors a l'Estatut del 1932.

Podriem anar repetint que políticament sempre perdem, que Madrid té la força i no ens deixarà fer res, etc., etc.

Però jo crec que això ha canviat. El poble català vol guanyar. Som molts els que volem guanyar i influir sobre el nostre futur, construir el nostre futur. Som molts els que volem una Catalunya catalana, amb una llengua salvada per sempre a tots nivells, amb una educació nostra, amb les nostres institucions tradi-

cionals, amb unes competències polítiques, econòmiques administratives i culturals que ens permetin de fer una política catalana.

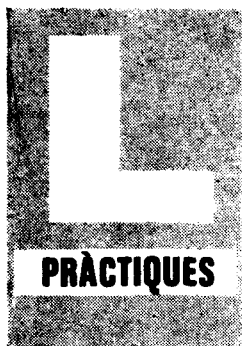
Som molts els que volem que molts catalans s'interessin per la cosa pública, que juguem creant una administració catalana amb uns cossos de funcionaris nostres.

Tot això ens ho permetrà l'Estatut que el nostre poble haurà de referendar, a la propera tardor. Com també ens permetrà un tercer canal de TV i la participació en els programes per Catalunya dels 1.º i 2.º canal. Com també ens permetrà realitzar la nostra política cultural educativa i econòmica dins del marc constitucional.

Però no es tracta de defensar l'Estatut. Hagués pogut ser millor o pitjor. Això passa en tota raça humana.

Com a nacionalistes sabem que tenim un instrument que ens permetrà treballar durant molts anys des de Catalunya a refer Catalunya. I sabem que ens convé que duri.

Macià Alavedra

Centre de Formació
de Conductors
SCALEXTRIC

Vostè necessita el Carnet

Benvingut
al permís de conduir
Aconseguiu-lo
sense esforç i pagueu-lo
sense problemes

PREUS POPULARS

Roger de Flor, 57 - Passeig Colon, 29
Telèfon 870 66 16
GRANOLLERS

ellams
Duplicator C.º, S. A.
Fundada en 1917

Màquines Multicopistes
Gravadors Electrònics de Clixés
Guillotines
Clixés Multicopista
Tipus Mecanogràfic i Electrònic
Tintes Multicopista
Tipus Emulsió i Oli
Corrector Clixés
Estoigs Estyletes per a dibuix clixés
Planxes per Offsset

IMPORTANT: Totes les màquines i accesoris oferts en aquesta llista, són exclusivament importats del Japó

Distribuidor Oficial i Servel Tècnic
Llibreria Carbó
A. Clavé, 36 - Telèfon 870 04 32

Ratilles breus

INCENDIARIS!

Aquest estiu he vist els incendiaris de prop. Ser quasi testimoni de la mort d'una vintena de persones en un incendi forestal és horripilant. Lloret de Mar visqué hores d'agonia veient com el foc implacable cremava els seus boscos i s'apropava perillósament. Vaig estar amb bombers, autoritats; corrent d'un lloc a l'altre en un cotxe de policia per auxiliar possibles afectats. Érem impotents davant la força còsmica del foc emmaridat amb el vent. I els responsables?

Motius polítics, econòmics o actes de dements o sàdics en poden ser la causa. El què feia patir més era no disposar dels mitjans adients. Mentre l'aire es feia irrespirable comentàvem entre tots que si l'exèrcit hagués disposat d'un dispositiu d'urgència per casos similars, la catàstrofe de Lloret no hauria passat. Comprem «Harriers» i «Phantoms», però no tenim diners per aconseguir cinquanta avionetes per poder apagar els incendis forestals. Les despeses en «pràctiques» militars són fabuloses, però ens preguntàvem, no fóra de més utilitat per a la societat fer «pràctiques» davant d'aquestes catàstrofes que salvarien vides i el patrimoni del poble? Anirem pensant en bombes atòmiques i preparant-nos per guerres que potser mai existiran, però deixarem cremar milions d'hectàrees de boscos cada any. Respectem la institució militar, però l'exèrcit no podria crear una vegada per sempre un servei civil per aquestes ocasions? Possiblement els vint morts de Lloret encara viurien.

Joan Barcon

L'apotecari

Dissabte	8	Parera
Diumenge	9	Olliva
Dilluns	10	Ollivet
Dimarts	11	Parera
Dimecres	12	Rahola
Dijous	13	Parera
Divendres	14	Arimany
Dissabte	15	Bellavista

PlaçaGran

Director: Joan Barcon i Prevostl

Col·laboren: Macià Alavedra - Josep Garrrell i Soto - J. Argunyol - Josep Badia i Moret - J. Rovira Tenas - Montserrat Ponsa i Tarrés - Amador Garrrell i Soto Josep Porcar i Pujadas - R. Munné i Coll Esteve Sarroca - Francesc Sala i Carme Garrrell

Dibuixos: Lluís

Correspondència: Carrer Clavé, 46

Corrector: Jaume Camp

Imprimelx: Gràfiques Garrrell

Vila oberta

Miscel·lània de la Festa Major

Granollers ha celebrat la Festa Major que, des dels anys 30, s'inicia l'últim dijous d'agost, si bé amb l'afany de les innovacions la d'aquest any '79, va començar el diumenge, dia 26, amb un pròleg que fou l'exhibició de la Banda de Timbals i Cornetes i l'Agrupació de «Maorettes» de la barriada de Can Basa, per a presentar quatre murals plantificats a la Porxada, que no sabem quina relació tenien amb la típica Festa Major, fins no n'hi havia cap al·lusioni als «125 anys del Tren a Granollers».

L'acte d'aquest bateig dels murals fou commemorat pels assistents amb tragos de vi bo.

Competició d'Escacs

El dimecres 29, a la nit, organitzat pel Casino de Granollers - Club de Ritme, amb la col·laboració del Club Escacs Granollers, va celebrar-se un clàssic torneig de Festa Major, que va finalitzar amb dues dramàtiques partides per adjudicar-se el primer lloc i una altra pel tercer, quedant la classificació de la de la següent forma: 1.º Els Gorchs, 4'5 punts; 2.º Club Escacs Granollers, 4'5; 3.º Paret i Santa Perpètua, 3'5; Ripoll, 3 i Casino - Club i Montmeló, 1 punt.

Van haver-hi 21 camps de joc, amb el seu rei, reina, fills, cavalls, torres i peons, que feien una bonica presència en el pati del Casino - Club de Ritme.

Cinema i Cançó

El dijous, a la nit, va haver-hi cinema, va passar-se, amb tota mena d'incomoditats, la pel·lícula musical «Cantando bajo la lluvia», que el nombrós públic assistent, una vegada més, els va complaure.

Al Casino - Club de Ritme, també a les 10 de la nit, va actuar-hi en Pere Tàpies, que amb el seu punyent humor va fer les delícies dels granollerins i vallesans que van omplir el pati d'aquesta veterana societat.

Exposicions al Museu

Dues exposicions van inaugurar-se, una dedicada al Tren, que ha fet les delícies de petits i grans, en contemplar la grandiosa taula on van amunt i avall una sèrie de trens elèctrics.

L'altra és la de la Premsa catalana actual, presentada per Omnium Cultural, Xarxa i «la Caixa» molt interessant pels estudiosos dels fets del nostre país.

Concerts de Jazz i d'Orgue

Com moltes vegades, va haver-hi besonada amb la qüestió de concerts, a la mateixa hora, les deu de la nit del divendres va celebrar-se un Concert d'Orgue Hamond en el pati del Casino - Club de Ritme, per l'excel·lent que ser va faltar-hi més gent.

En canvi a la Casa de Cultura de la Fundació P. Maspons i Camarasa, va resultar petita per escoltar el bon concert d'en Vicenç Vacca amb el Modern Jazz Quintet de Terrassa. Els granollerins van premiar al «noi de Can Vacca», fins i tot l'Alcalde Sr. Ballús, acompanyat dels consellers Montaña, Navarrete i Cornelles, van entregar-li una «Porxada».

Ball de nit i Concert de tarda

El dissabte, a la tarda, l'Orquestra Miramar, va obsequiar als granollerins de la tercera i quarta edat amb un clàssic Concert de Festa Major, que van fer petit el pati del Casino - Club de Ritme.

A la nit, va celebrar-se un Ball, com abans que es celebrava la Festa Major, les parelles de casats i els seus fills, van ballar fins a les tres de la matinada al compàs de l'Orquestra Miramar, que va iniciar la sessió amb dues sardanes, amb moltes rotllanes, sense cap colla de concurs.

La Dansa, la Serenata i el Carilló

El diumenge al migdia va celebrar-se la tradicional Dansa, amb Colla de Gitanes de Parets i els Castellans de Montmeló.

Va inaugurar-la l'alcalde i el conseller d'Acció Ciutadana, i les parelles van disfrutar del Ball de Rams.

A la nit, la Banda de la Bonanova, va interpretar un extens concert, acompanyada de la xerramenta de la gent, i d'un «bombo» molt sorollós que no deixava escoltar els esforços músics barcelonins, en la Clàssica Serenata.

En canvi la mateixa gent a les 12 de la nit va emmudir per a contemplar el rellotge instal·lat a l'últim balcó de Can Cunillera, i l'actuació dels mims que hi donaven molta gràcia, van ser premiats amb un sorollós aplaudiment.

Pintor granollerí guardonat

Amb Menció Honorífica i Placa de Plata, ha estat distingit el pintor granollerí Josep Lluís Arimany, per l'obra «Mariona i la mar», que fou seleccionada entre les 255 presentades al XIV Premi de Pintura Vila de Palamós, que va celebrar-se el passat dissabte dia 1 de setembre, en aquesta població de la Costa Brava.

Felicitem al pintor Arimany, per aquest premi que li ha estat atorgat en aquest important certamen pictòric com és el de la Vila de Palamós.

Defuncions

Del 19 al 29 d'agost, a Granollers han mort:

Encarnació Barcobich i Jiménez, 33 anys, de Cerdanyola; Santiago Subida i Villoldo, 54 anys, de Barcelona; Bernardino Trinidad i Granado, 68 anys, vidu de Josefa García i Rodríguez; Josep Parera Alsina, 70 anys, vidu de Maria Codina i Surell; Miquel Sánchez i Fernández, 62 anys; Càndida Ruíz i Hillebras, 31 anys; Sofia Castro i Aguilar, 77 anys, vidua de Benet Rodríguez i Rodríguez, i Ramon Daví i Godayol, 56 anys.

«Plaça Gran» en el diari AVUI

A la secció de «Retalls», del dissabte 1 de setembre, del diari barcelonès AVUI, fou reproduïda l'Editorial «Llició per una navegació d'altura» del n.º 35 de nostra Plaça Gran.

Distinció que ens complau i ens estimula a continuar la setmanal tasca periodística, en bé de la nostra ciutat i de Catalunya.

C. E. EDUCATOR

Anexe del C. E. Educem - B

Carrer Josep M. Puntas, 9 - 11

SECRETARIAT

Idiomes: FRANCÈS - ANGLÈS

Sistema modern - Laboratori d'Idiomes

Cursos especials per a escolars

EXAMEN - DIPLOMA

Escola Oficial d'Idiomes - Universitat de Tolouse

Informació i Matricula: A partir del dia 4 de setembre, de 7 a 9 de la tarda

Amb el coneixement d'una llengua estrangera

us sentireu més segurs en la lluita per la vida!

Els nusos

Elogi i martirologi de la Festa Major '79

1. Segons el programa oficial, a Granollers, fa 125 anys no va arribar-hi el Tren: VA ARRIBAR-HI EL MONORRAIL. Aquesta fou la gran sorpresa dels dos «proles» que hi ha en el gravat del programa, armats amb pala i martell. Que jo sàpiga, el 1854 no era pas any de vaques. No serà, però, que ara any de tras-pàs?

2. L'èxit de públic, fou, segons diuen, enlluernador: De 700 a 1.000 persones seguiren constantment els actes.

3. El Servei de Bar de la Porxada, a càrrec de l'Ajuntament i a benefici de la Festa Major va ser un èxit. El dissabte, dia 1 varen despatxar 800 entrepans. Diumenge 2 un miler llarg. N'hi havien d'assortits: molts de pa-amb-suc, molts més de pa-sucats-amb-conya. Hi mancàven, però, els d'escarxofes, no n'és el temps i les de llauna són una mica disgustades.

4. La Fira comarcal, amb les paradetes incloses, fou inefable. Diuen, però detractors sempre n'hi hauran, que l'autèntica Fira era a les Valls d'Andorra. Ai! aquesta competència del Mercat Comú!

5. Entre les parades hi trobarem a faltar una d'articles eròtics, tals com aspirines, píndoles anti-baby i... herbetes de Turquia.

6. L'autèntic plat fort, va ser segons diuen, la Murga, formada com se sap, per amics, simpatitzants i alumnes del Centre Dramàtic Comarcal. Una forma conjuntural de paliar l'atur forçós de la gent de Teatre, sense oblidar, és clar, l'ajut de «La Caixa» per espectacles com «Canigó» i d'altres especialitats.

7. A l'Ajuntament hi ha hagut plany i dolor. En fer el recompte dels diners fets al servei de bar de la Porxada, es trobaren amb bitllets de mil, falsos. Això és ploure sobre mullat.

8. Els cartells de la Festa Major foren fixats a les parets ciutadanes talment una campanya electoral. Aquesta vegada per comptes de prometre'ns solucions se'ns prometien picassos.

9. L'autèntic clímax cultural tingué lloc al Parc Municipal a la NIT DE ROCK. Pregunteu-ho a la gespa, als arbustos i algun arbre de soca rebassada.

10. A la Festa Major '79 hi ha hagut un autèntic esforç de flaqueza. Granollers, durant quatre dies ha tingut un diari: PEDRA DE L'ENCANT editat per l'Ajuntament i imprès amb offset.

Llegint-ne les seves pàgines, hem descobert un vici ocult dels granollerins: No ho digueu a ningú. SON LECTORS EMPEDERNITS DE LITERATURA DE DEVOCIONARI, amb jaculatòries incloses, i d'altres...

Visca la llibertat... de la lectura!

11. La Festa Major ha estat salvada. Ja no haurem de patir més. Vol dir que un vell bot ha estat omplert per un vi novell. Heus ací un exemple.

Gran aconeteixement

Els gegants i els cap-grossos venen amb tren

Per commemorar els 125 anys de l'arribada del ferrocarril a la comarca, els Gegants i Cap-Grossos dels diferents pobles del Vallès Oriental, han decidit fer l'entrada a la nostra Vila utilitzant el Tren.

El programa d'actes serà el següent:

DISSABTE, DIA 1 DE SETEMBRE

10 h. Concentració de Gegants i Cap-Grossos a Cardedeu.

11 h. Sortida del tren en direcció a Granollers.

11'30 h. Arribada a l'estació de França de Granollers, i descoberta d'una placa commemorativa.

12 h. Sortida en processó fins a la Porxada.

1 h. Ball de Gegants a la Porxada.

1'30 h. Fotografies commemoratives.

2 h. Comiat.

Tots esteu convidats a participar en aquest acte amb banderoles, disfresses i imaginació.

Comissió de Cultura de l'Ajuntament de Granollers amb la col·laboració de RENFE

La conjunció d'ambdues entitats ha estat perfecte i genial. Un autèntic miracle de l'enginy!

12. Seguint una vella tradició familiar, un matrimoni amic meu, foraster, va venir a dinar per menjar la cuixa de pollastre i beure la copa de xampany tradicionals. Per esperar el dinar vàrem anar a donar un tomb per la Porxada. Ho vàrem tafanejar tot, parlar amb la gent i de retorn a casa per a l'àpat els vaig preguntar què els semblava la Festa Major de Granollers. No en varen contestar de seguida. Al cap d'uns dos minuts em digueren:

—Oi, J. A. J., que Carnestoltes és pel Febrer?

—Sí, però és una festa variable, depèn de quan cau la Pasqua.

—...—

13. Tradicionalment la Festa Major havia estat una festa d'exaltació gastronòmica: Oca amb peres, Escaldums, Pollastre rostit, Canelons solemnes, etc., etc...

Enguany l'autèntic plat ha estat l'acompanyament: FESTA MAJOR amb carrer Girona ple de turonets de formigó per evitar la circulació ràpida, i la protesta dels veïns del cap d'amunt del dit carrer.

Els turonets en qüestió són tan alts que ara a més de perillar la vida dels vianants perilla la vida dels conductors i la pervivència dels vehicles.

Tal mesura ha estat precipitada, incongruent i inútil.

Sort que a l'Ajuntament hi manen les forces del treball, si hi manessin les forces del capital, probablement que s'hauria de parlar d'«entente homicida» entre el Poder i la Indústria de l'Automòbil i la Indústria Funerària.

Ens calen verdaderes solucions encara...

14. MOTS MANLLEVATS

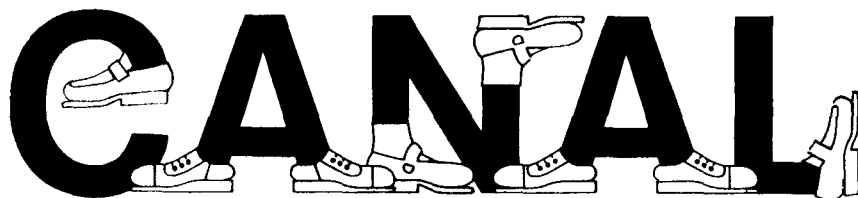
«Els qui d'una manera o altra treballem en això que en diuen el camp cultural a Granollers i que veiem aquesta renovació profunda en tots els sentits, hem de plantejar-nos des d'ara i molt seriosament un treball de redifinició de la tasca cultural perquè arrelí profundament en el poble. Hem de trobar-nos en un treball de conjunt sense oblidar ningú, hi ha avui molts valors en l'art, la literatura, el periodisme, el cinema, el teatre... que han restat marginats del procés de difusió i propagació cultural, sovint en mans de grups reduïts que es consideraven i es consideren les «èlites» indiscutibles.

«Tot això ens planteja la necessitat ineludible de tirar endavant un programa d'actuació cultural coherent, amb la participació de tots els qui poden fer aportacions en aquest sentit al marge de discrepàncies ideològiques i de picabaralles personals. Si aquesta Festa Major ha sortit rodona, segur que l'any que ve sortirà més bé encara si hi ha tota una feina realitzada que hagi transformat Granollers i l'hagi convertida en un lloc on la cultura és viva i avançada. Perquè si volem transformar la nostra societat, també hem de transformar la cultura.»

De l'Editorial del n.º 3 de Pedra de l'Encant, 2 de Setembre 79. Sense comentaris i una recomanació: no siguem ingenus i a la feina!

15. Aquí hi havia el capítol de condecoracions. Ho deixarem per un altre dia.

J. ARGUYOL JO

CALÇAT INFANTIL I JUVENIL

ANSELM CLAVÉ 46
GRANOLLERS
TELÉFON 8708560

L'eina i la feina

Les possibilitats de l'Estatut de Sau

D'una manera més o menys clara sembla que la gent del nostre país es va fent a la idea que, de mica en mica, anem entrant pels camins que han de dur-nos a l'autogovern de Catalunya. Amb l'aprovació de l'Estatut i comptant que els passos que manquen per la seva implantació —referèndum, Congrés, Senat i ratificació reial— seran purs formalismes, hem de creure i esperar que tindrem a les mans una eina amb la qual haurem de demostrar si som capaços d'autogovernar-nos.

Hi ha qui afirma, ben convençut, que l'Estatut atorgat a Catalunya és una eina de possibilitats tan limitades que ja es pot afirmar per endavant, que ben poca cosa podrà fer-se de profit. D'altres creuen, de debò, que l'Estatut assolit serà una eina prou vàlida per a realitzar una feina positiva en la majoria dels sectors de la vida col·lectiva del nostre país. Els que per l'experiència que ens donen els anys i les diverses situacions viscudes, sabem prou bé com és perniciosos caure en pessimismes exagerats, o bé deixar-se endur per cofois optimismes, voldríem que tothom s'esforcés en voler veure les coses amb el major realisme possible. I el realisme, avui per avui, consisteix en acceptar l'EINA, tant matussera com sigui, i disposar-nos a utilitzar-la amb la major traça i el millor enginy per tal de

fer una FEINA realment positiva, exaurint al màxim les possibilitats que l'EINA ofereix. No sempre una bona feina és el resultat de disposar d'una bona eina. Són moltíssims els exemples que podríem aportar. N'hi ha, però un, en la pròpia història del país, que mereix ésser recordat per la gran lliçó que conté. Ens volem referir, naturalment, a la tasca realitzada per la Mancomunitat de Catalunya sota la Presidència de l'insigne polític Enric Prat de la Ribera. Ell, amb les minses atribucions del decret de Mancomunitats, i en circumstàncies ben difícils,

va dur a terme una obra política, cultural i econòmica que en molts aspectes ha perdurat, malgrat les tempestades que ha sofert el nostre país. El seu mèrit fou demostrar que amb una EINA ben pobra en possibilitats, pot fer-se una FEINA de gran magnitud, profitosa i de llarga durada. No hem de pecar d'optimistes ni de pessimistes. Cal només que els nostres polítics ho recordin i sentin la responsabilitat d'un moment històric tan decisiu.

Josep Badia i Moret

A moltes persones de bona voluntat...

L'Estatut està al caure. Molts us penseu que és un privilegi concedit, com un favor, a «aquests catalans díscols que no estan mai contents». Ho comprenem. Comprenem que penseu així. Són molts segles de deformació i de «bourrage de crâne».

Ningú no us ha dit que la història i la geografia afaiçonen els pobles i que, per tant, a nosaltres ens han afaiçonat d'una manera i a vosaltres d'una altra. D'aquí ve que nosaltres som un poble i vosaltres un altre, ni pitjors ni millors; simplement, diferents.

Mai no us han dit que el vostre poble quedà absorbit durant vuit segles per la tasca de treure els sarraïns de casa vostra i que, si traguereu el cap a fora, cap al mar i cap a Europa, fou perquè la unió amb el nostre en fou la causa.

Probablement us han amagat que la llengua que parlem els catalans aparegué al mateix temps que la vostra (i altres) i que fou la primera no llatina que la filosofia (Ramon Llull) emprà per a les seves elucubracions.

Deixant la història i passant als nostres dies, us han distret per tal que no veiéssiu que Catalunya, treballant, aporta una quantitat molt considerable a l'administració central i que allò que aquesta li torna, és gairebé ridícul.

Heu passat per alt que, durant molts anys (i no pas, només, durant el franquisme) els vostres fills, tant a casa vostra com si eren a Catalunya, eren ensenyats en la seva pròpia llengua; i que en canvi, als nostres fills, en la pròpia casa, aquest dret els era negat. Fixeu-vos com encara teniu dues mesures: una per a ús propi i l'altra per als altres. Per exemple: segons vosaltres tot català ha de saber el castellà, en canvi no tot castellà ha de saber el català... Això s'assembla una mica a l'«apartheid», no ho trobeu? Que consti —no obstant— que ens plau molt de saber parlar la vostra llengua i trobem estrany que a vosaltres us costi tant d'entendre la nostra.

Malgrat haver de ser rics a l'hora de pagar, som els parents pobres en altres coses com, per exemple, en túnels, en televisió... Molts altres detalls de menor importància trobaríem que demostrarien com l'Estatut és un acte de justícia. Ho diem sense gens d'acrimònia, segurs que, si haguéssiu estat informats degudament molts anys enrera, ens hauríem estalviat molts problemes i vosaltres no hauríeu hagut de ser còmplices, sense saber-ho, és clar! de l'opressió que hem hagut de sofrir per part dels vostres representants.

Afortunadament vosaltres heu canviat bastant, us heu obert més i la vostra sensibilitat s'ha afinat... Déu vulgui que amb l'Estatut inaugurem una nova era d'inter-relació cordial.

No temeu: aquella «unidad» mecànica imposada pel garrot, que enterbolia les nostres relacions, ara serà substituïda per la unitat pacífica que sortirà d'aquesta taula a la qual s'asseuran les nacionalitats de la península amb igualtat de drets, cada una amb personalitat pròpia, reconeguda per les altres.

No us sembla així millor, més just, més bell...?

J. Rovira Tenas

Ajuntament de Granollers

B A N

EN RAFAEL BALLUS I MOLINA, ALCALDE-PRESIDENT DE L'EXCM. AJUNTAMENT DE GRANOLLERS.

FAIG SABER

Finalitzat el termini per a l'inscripció en el cens caní municipal, i consegüent vacunació antirràbica dels gossos d'aquesta Ciutat i, per altra banda, a fi d'evitar les molèsties que originen els esmenats animals, quan estan incontrolats (brutícies, bosses d'escombraries trencaes, entorpidiment del tràfec, etc.), es fa necessari prendre les següents mesures:

1.ª Obrir un nou i improrrogable termini durant el mes de Setembre, perquè siguin donats d'Alta en el Cens Municipal i vacunats contra la ràbia, tots els gossos que no ho hagin estat a la campanya d'enguany.

2.ª Prohibir la circulació per la via pública dels gossos que no portin la corresponent cadena i morrió, o que no vagin acompanyats pel seu amo. En cas contrari, els gossos seran recollits pel servei municipal i els seus amos, sancionats.

3.ª Extrepar les mesures d'higiene i sanitat i evitar les molèsties als veïns, per part de les persones que tinguin a les seves vivendes, algun animal de companyia.

4.ª L'obligació de declarar a l'Ajuntament, qualsevol cas de mossegada de gos que es presenti, per a l'observació del mateix.

Granollers, Setembre del 1979.

L'ALCALDE

LLIBRERIA MONTSENY

Tarafa, 2 - Tel. 870 48 42
darrera Cinema Majestic

Llibres de text

Batxillerat ● E. G. B.

i Formació Professional

Vicenç Vacca

Seria el que avui se'n diu una «pasada» pretendre presentar als nostres lectors l'amic Vicenç Vacca. De tots conegut, de tots amic, que amb la seva cordialitat més tard o més d'hora ens ha arribat. La música i l'amistat han estat el lema de la seva vida. Amb la flauta, que per causes fortuïtes ha hagut d'abandonar, o amb la guitarra, durant anys i anys, qui no ha passat més d'una vetllada gaudint de la seva companyia? Granollerí de debò, que sense fer més soroll que els dels seus instruments, s'ha fet mereixedor de l'estima de tots. No és estrany doncs que amb motiu del concert del dia 31, se li oferís un homenatge, com a mostra d'afecte dels seus conciutadans.

—Jo, et recordo, de molts anys enllà, d'una època que tocaveu potser amb una «tuna» amb d'altres amics de Granollers, oi que sí?

—No, mai no he tocat amb cap «tuna». Suposo que fas referència a un grup musical, format entre una colla d'amics com l'Eduard Barbany, en Llach, Espinal, Baures, Víctor, en fi, gent jove d'aquell moment, és clar. Varem tocar per envelats i sales de festes, amb el nom de Conjunt de Jazz Club de Granollers; fèiem ball i també hi posàvem una miqueta de jazz, aconseguírem divertir-nos molt, i començar una amistat que ha perdurat sempre més: Això segurament ha estat el més remarcable.

També formàrem un Grup, dedicat únicament al Jazz, juntament amb el meu nebot Joaquim Cid, Vicenç Pujolà i Salvador Ventura, actuant també en molts concerts amb bastant d'èxit. Va durar poc, va ser una llàstima, ja que hi havíem treballat de valent i disposàvem d'un repertori molt acceptable.

—Des de quan ve la teva afició per la música i concretament per la guitarra?

—De nano, tindria jo 10 o 11 anys, es va formar el Jazz Club de Granollers. El meu pare en aquella època, venia discs i «gramoles». La dita Societat li va adquirir tots els estris per a efectuar les seves audicions musicals, i tota vegada que el Local Social estava situat davant de casa, en el Cafè Comercial, i que el meu germà Antoni n'era soci jo hi anava amb ell, iniciant ja de petit, l'escoltar els grans conjunts nord-americans del moment. Això em va proporcionar sense proposar-m'ho, uns coneixements musicals, i alhora una afició al Jazz, que encara persisteix.

—Amb quants grups has col·laborat?

—Amb diversos, potser no els recordaria tots i em sabria greu deixar-me'n algun. De totes maneres, vull recordar molt afectuosament, la col·laboració musical que vaig sostenir amb un gran amic, temps ha mort, l'Albert Cerezo,

gran intèrpret de Jazz amb el violí, qui m'ajudà molt en els meus inicis; malauradament com t'he dit, morí jove. Amb ell va desaparèixer un gran músic, com tants n'hi ha hagut a la nostra ciutat. Això de Granollers terra de músics, no és broma, és ben cert.

—Has pensat mai en fer-te professional?

—No pas ara, però ho vaig ésser durant quatre anys, formant part del conjunt Pleyel de Granollers. Segurament, tu havies ballat més d'una vegada amb la nostra música.

El director i pianista era el mestre Ruera; els altres, l'Amador Garrell, en Crescenci Lòpez, Ventura García, Josep Arenas, Josep Domènech, Salvador Ventura i jo, completàvem la formació. Aquí, va ésser on jo vaig aprendre realment a «tocar», gràcies a la paciència i amistat que sempre em dispensaren tots els meus companys, en especial, la del meu amic i mestre Ruera, que gràcies a les seves indicacions i consells, sempre tant encertats, em fou possible reeixir en una tasca, per a mi gran, en aquell moment.

Repeteix doncs aquí, públicament, tota vegada que és l'única oportunitat que tinc de fer-ho, el meu agraïment a tots ells.

Fa uns quants anys, que dedico exclusivament les meves activitats musicals, en el Modern Jazz Quintet de JJ.MM. de Terrassa, grans músics i boncs amics. Hem actuat gairebé per tot Catalunya i per capitals espanyoles. També al «Palau».

—Creus que el moment actual, és òptim pel que fa al jazz?

—No; jo crec que el Jazz ha deixat fa llarg temps les nostres sales i ha perdut el seu caràcter popular. Ha entrat a les sales de concert; això, presuposa que serà música de minoria. És igual en el nostre país que a fora.

—Quins grups són per tu els «primers» actualment?

—Si fas referència al Jazz en general, els nord-americans; si al nacional, no es pot parlar de conjunts, en tot cas de músics: Montoliu, Iturralde, Roda, aquests els consagrats. D'altres joves que estan empenyent fort, també n'hi ha.

—Opino que a les escoles, hi ha una assignatura que es té del tot oblidada: la música. No creus que és primordial en tota bona educació, iniciar els infants en èpoques primerenques, donant-los uns coneixements musicals, que els ajudin a educar «l'orella», a saber distingir els instruments, a conèixer els clàssics, i un llarg etc. de coses interessants, que desconeixen per falta de dades?

—Naturalment que sí; penso però que potser és un problema de diners, que no s'hagi portat a terme; potser també per manca d'interès dels responsables, qual cosa ja és més greu.

—La música tal com s'ensenya, la creus correcta, o penses com alguns, que està poc actualitzada?

—Em sembla que haurem de tornar a parlar de diners; despendre'ls per a fomentar cultura, en aquest país, sem-

En el Pentagrama, veig moltes fuses i semifuses, però no acabo d'entendre la melodia

pre ens ha costat molt. Sense diners, no és possible obtenir ni professors, ni aules, materials, etc. indispensables. No hem de perdre la confiança, i considerar potser que en aquests moments, la ciutat té necessitat de resoldre problemes més vitals. No defallim ni defallirem, malgrat això. Esperem veure com més prompte possible, aquesta nova Escola de Música, Teatre Municipal, etc. que tanta falta ens fa.

—Què opines del moment polític actual?

—En el Pentagrama, veig moltes fuses i semifuses, però no acabo d'entendre la melodia.

—Estem davant l'Onze de Setembre sense l'Estatut encara, quin final preveus?

—Confio en l'aprovació del mateix.

—Què en penses de l'amistat?

—Ja veus que en el transcurs d'aquesta conversa, t'he parlat tant de música com d'amistat, dos sentiments que m'han fet companyia durant la meua existència, indispensables per a mi, i que espero que no em deixin quan arribi l'últim moment.

Amistat, música, humanisme; creus que hi ha algú que pot abandonar un amic, quan té la sort de trobar-lo? Amic Vicenç, ara i sempre.

Montserrat Ponsa i Tarrés

Vicenç Vacca el Jazz i la popularitat

El concert de jazz del propassat divendres de la Festa Major, que esdevingué alhora un merescut homenatge a Vicenç Vacca, ens ha dut el record de l'aventura d'uns joves granollerins cap allà els anys trenta.

Concretament, és l'any 1934 quan comença l'afecció al jazz arreu del nostre país. És el moment de la florida dels «hot-clubs» catalans, simultàniament amb la descoberta jazzística a tota Europa. Al nostre país, el jazz entra per la porta gran (concert al Palau de la Música Catalana amb el Quintet del Hot Club de França i el saxofonista Benny Carter). És un esclat que s'escampa tot seguit a les diverses poblacions catalanes. A Granollers li correspon el goig d'ésser una d'aquestes ciutats capdavanteres al costat de Terrassa, Mataró, Vilafranca del Penedès, etc. És fundada l'associació amb uns estatuts legalment aprovats i comença la seva tasca de divulgació. L'estatge social és el Cafè Comercial, precisament ara desaparegut. Ha nascut el «Jazz-Club Granollers». Després vé el parèntesi de la guerra civil i, a l'acabament, és prohibida la denominació de «Jazz-Club» substituïda barroerament per la de «Club de Ritmo» (que no vol dir res).

És en aquests anys, doncs, que el jazz pren carta de naturalesa i és acceptat àvidament. L'entusiasme és general i ho recordem encara com un esclat de vida

incontenible. Arriben les primeres gravacions, ja electròniques, i es popularitzen desseguida els intèrprets que més endavant esdevindran mítics: Louis Armstrong, Fats Waller, Coleman Hawkins, Duke Ellington, Count Basie, etc., etc. Comença un nou univers, una llei de música que, al cap de cinquanta anys segueix captivant i fent nous adeptes, triomfalment, a escala planetària.

La dèria pel jazz del nostre Vicenç Vacca comença ja per aquests dies i sempre, al llarg dels anys en segueix la seva trajectòria i s'afanya —autodidacte— a estudiar i a prendre-hi part activament.

Hi persevera fidelment i ho aconsegueix.

És per tot això que el divendres ho rememoràvem amb certa nostàlgia i ens omplia de satisfacció al veure-ho recompensat simbòlicament amb l'adhesió dels nostres conciutadans a l'homenatge a en Vacca, un granollerí —s'ha de dir— que estima apassionadament el seu poble i el fa quedar bé amb el seu afinat sentit d'artista admirable. I així ho han entès els seus admiradors i amics concedint-li el més preuat títol: el de la popularitat.

Per molts anys, Vicenç!

Amador Garrell i Soto

Dra. M.ª A. Casanovas i Fuster

Coll, nas i orella

Dijous de 10 a 1 □ Dilluns, dijous i divendres, de 6 a 8

Santa Ellsabet (Corró), 11, 2.º, 1.ª □ GRANOLLERS

Paraules i Vents

De vegades a l'estiu ens queixem de la calor i a l'hivern reneguem del fred, l'humà és incorregible. No estem de veritat bé enlloc, sempre protestant, sempre discutint, indubtablement; no tenim arranjament.

Mai contents, sempre discutint, rumio sovint i no arribo a cap conclusió lògica.

Llegim el diari per a saber què passa pel món, bé, tampoc no és això, més aviat sabem del món el poc que ens diuen els diaris, la distribució de les notícies és quasi igual a tots.

Parlem dels diaris catalans: Catalunya, estranger, esport, espectacles, un quart de quilo de publicitat per cada tres-cents grams de paper, les inevitables pàgines de «sucsesos» i para de comptar. Algun dia, sobretot els dies de final de setmana, en realitat principi, algunes pàgines de més on surten intents més o menys seriosos de fer-nos conèixer altres països o entrevistes que volen ser interessants amb persones de l'àmbit literari o artístic. Total, molt poc.

Amb raó resulta que som el lloc del món on es llegeixen menys diaris. Què hi anem a buscar? Què hi podem trobar? Ben poca cosa, és ben cert.

Fem una petita anàlisi, abans, uns anys endarrera tot el que sortia al diari era un fidel reflexe de «La voz de su amo»: alabances al règim, inauguracions a diari, «cornadas» a El Cordobés, «trionfs» del Madrid i gemecs de la Lola Flores, la gent s'entretenia entre la taverna, el futbol i anar a jugar d'amagat al set i mig. Estem parlant retros-

pectivament, estem mirant endarrera, vivim anys passats, el progrés ens va fer seu: excursions a Perpinyà, lema: «¡al progrés pels pits!».

Uu!, però no ens torbem, els rellotges no es paren, les modes canvien i diuen que els règims també: el nostre règim també ha canviat, s'han inventat milions de coses perquè les dones s'aprimin més de pressa.

Fullegem els diaris d'avui, ja, ja, quina il·lusió!, és sorprenent, Catalunya: ja no fan més pantans, però els reis de la inauguració tenen les tisoires ben esmolades per a retallar estatuts, que també és una manera d'ofegar il·lusions, torna «El Cordobés», perill, no llanceu el retrat del «cabdill», pregunta la gent: encara guanya lligues el Madrid? Si món se'ns acceleri i prengui mides desseguida, la Lola té filles, no ho sabíeu? Es belluguen només les dates, les altres coses ben igualment, però no patiu, ja anirà canviant, tot per força ha de canviar, ara que diuen que el món es va refredant, com que tots pensem viure mil anys, organitzarem criaders de llúldrics i bisions a l'engròs, abrics de pells per tothom, noves explosives begudes i estrafalaris aliments: macro, micro, super, extra.

De veritat que no enyoreu els temps passats del pa de veritat i el pernill que no era de plàstic?

Cert que no us agradaven aquells diaris on el fill petit hi posava la poesia per al dia de la mare i us assabentàveu de quan batejaven els veïns a la menuda o amb qui es casava la filla del vostre director?

Aquells temps de la lligacama i els anuncis d'amagat i llustrosos «meubles» als diaris, allò eren diaris de veritat!

Rumieu, oi que ara ho veieu més clar?

Continuem anant al cinema a veure «senyores» renegant per sota de la nostra que la tenim asseguda al costat.

Anem al futbol a cridar i esbravar-nos, abans amb havà, ara amb havà i bandera. Abans no ens manifestàvem per por, ara no sabem per què manifestar-nos.

Però, l'èxit! amb una cosa estem d'acord, igual que abans, llavors dèiem que això havia de canviar, ja han passat dies i ara tots diem que ací no canvia res.

El progrés ens meravella, ja hi ha quasi tants partits «polítics» com bars, la gent el dissabte s'emborratxa de política.

Parem, parem. On hem deixat els diaris que era del què es tractava l'assumpte?

Esperem que arribi aviat la tardor, així no renegarem de la calor i amb un pèl de sort farà unes quantes ventades purificadores i veurem moltes fulles per terra i no només d'arbre, i en veient-les bellugar pensarem quanta raó tenia el que deia: «les paraules se les emporta el vent».

Renoi, perdoneu-me, ja no em recordava que això que estava escrivint havia de sortir en un setmanari.

Josep Porcar i Pujadas

**AL SERVEI DE LA
INDÚSTRIA ELÈCTRICA
DES DEL 1920**

La vista és la que treballa

En un dels articles inserits al nostre número anterior, hi ha una frase, la qual, si bé és molt corrent, sobretot en el llenguatge parlat, no trobem del tot encertada.

Ens referim a l'expressió: *em dóna la impressió*. Com podeu veure, és la traducció directa de la forma castellana: *me da la impresión*. Francament, ens hauria plagut molt més: *em fa la impressió*

Mestre Fabra, quan defineix el mot o també *em fa l'efecte*.

Impressió, al Diccionari General de la Llengua Catalana, posa com a exemples: *El discurs els va fer una forta impressió. Fer una cosa una bona, una mala impressió. Fer impressió una cosa.* (Observeu que mai no utilitza el verb *donar*. Sempre, *fer*).

Doncs bé, com a regla mnemònica (o sigui, que ens ajudi a recordar, a fer memòria), podem tenir en compte, com ja s'ha dit i repetit moltes vegades, que sovintment *allò que els catalans fem, els castellans donen*. O sigui, que al verb castellà *donar* correspon el català *fer*.

Uns quants exemples:

Dar un beso, un abrazo: fer un petó, una abraçada.

Dar placer: fer plaer

Dar un pellizco: fer un pessic

Dar sombra (un arbre): fer ombra

Dar un suspiro: fer un sospir

Dar limosna: fer almoïna, caritat

Dar gritos, silbidos, etc.: fer crits, xiulets, etc.

Dar sensación: fer sensació

Dar una lectura, un concierto: fer una lectura, un concert.

Ara bé, hi ha expressions com les de *dar un paseo, dar un salto, dar un paso, dar una respuesta, etc.*, les quals molts gramàtics admeten que poden ésser traduïdes indistintament pels verbs *donar* i *fer*.

Però els més puristes es decanten sempre per l'ús del segon verb que assenyalen.

Així, caldria dir i escriure: *fer un passeig, fer un salt, fer un pas, fer una resposta, etc.*

I, per avui, prou. Gràcies per la vostra atenció.

R. M. C.

PlaçaGran
Publicació
Granollerina

Subscriuiu-vos-hi!

GLOSES

Adéu a les vacances

A primera hora de la tarda —eren les tres oficials— d'un dia d'aquest agost tan calorós que havem patit, davallàvem la nostra solitària carretera, batuda, en aquell instant, per un sol ardent que tot ho escalivava.

Poca gent trobàvem pel camí, llevat potser dels banquers que plegaven de la feina —gràcies a Déu!— i deixaven de bon grat la frescor de les seves congelades oficines, a canvi del dinar restauratiu que bona falta els feia en aquella hora tardana d'un matí massa llarg.

Caminàvem arrambats, tant com podíem, a les parets calentes de la vorera ponentina, quan tot just començava a dibuixar-s'hi l'ombra tèbia de les seves cases, única protecció de què disposàvem en aquella xardosa migdiada.

Les cases de comerç, tancades totes, és clar, ens mostraven la blancor estantissa d'uns alegres cartellets enganxats, un feliç dia, a les seves portes closes pels nostres botiguers, a fi d'anunciar llur període de vacances cada any més llargues perquè s'han adonat, fins els més interessats, que poden desemparar el sacrosant taulell sense por de perdre massa vendes. I així l'han abandonat, amb armes i bagatges, dues o tres setmanes, com si res, per fugir cap al mar o la muntanya a viure la vida, almenys un cop a l'any, a remolc d'aquesta sàvia tendència, encomanada modernament a totes les classes socials, per més donades que siguin a l'estalvi.

Seguint la nostra marxa, carretera avall, comptàvem el curs de llurs vacances a cadascun d'aquests comerciants, amants del lleure, dedicats uns dies al trencament de les onades en les arrecerades cales de la mar blava, o bé a les excursions en unes muntanyes alteroses on hauran hagut de dormir «amb dues flassades al llit» segons ens contaran, cofois, quan tornaran a compartir amb nosaltres la calor que encara durarà a la ciutat retrobada.

Tot llegint els rètols en aquella tarda assolellada de què parlem, vam poder comprovar com al sabater li quedaven quatre dies de descans; al fuster una setmana; l'apotecari —tira peixet!— encara li'n restaven quinze dies; al barber, dues jornades, mentre que la pobra gallinaire l'endemà ja havia d'obrir, altra vegada, el seu establiment de pollastres i conills, esgotat el seu terme de vagància.

I dia arribarà que tots aquests joiosos retolets, anunciadors de tant belles jornades, aniran a parar dins d'unes bosses de plàstic negre i lluent, amb les deixalles de la casa; i uns homes desconeguts i benemèrits se les emportaran qualsevol nit, indiferents a tantes il·lusions evaporades.

XIXU

Es precisa

DIRECTOR ADMINISTRATIU

**Per a Empresa del Sector del Automòbil
a Granollers**

**Interessats enviar un extens «curriculum vitae»
a l'Apartat 279 de Granollers**

Indicant referència DA/P a l'atenció del Sr. Joan

Es mantindrà màxima discreció

Grup Assegurador CATALANA / OCCIDENTE

Més d'un segle d'experiència asseguradora

La Catalana - Occidente
La Previsión Nacional
Intercontinental - Cantabria

Ens descentralitzem per a servir millor

La nostra raó de ser és el servei i perquè sigui millor s'ha d'apropar-se al client. Aquest és el motiu de la positiva descentralització que venim seguint des de fa anys personificada amb aquest centenar d'Oficines pròpies esparramades per la geografia nacional, una gran part d'elles tenen ja accés directe al nostre ordenador per mitjà de terminals de teleprocés

Tenim les nostres Oficines a
Granollers-Carrer Girona, 2

LLUIS GARRIGA, S. A.

Aparellatge elèctric

Angel Guimerà, 7 al 11 - Telèfon 870 21 94

Telex n.º 53061 Luga

GRANOLLERS
BARCELONA

even

FORJATS-CERÀMIQUES-SANITARI

Exposició i Oficines:

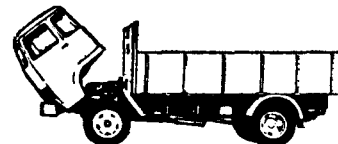
Roger de Flor, 47, 49 i 51 baixos

Tel. 870 44 58/62 - GRANOLLERS

Ebro el líder

Para ser líder,
para poder ocupar el primer lugar
(y mantenerse en él)
se requieren cualidades superiores.
Es el caso de EBRO. El camión líder:
por su mayor rentabilidad,
por su bajo coste de explotación,
por su fabulosa red de

concesionarios en toda España,
por su economía de
entretenimiento, por su mayor
duración, por su seguridad...
EBRO, el líder. El de la cabina
abatible. Téngalo en cuenta en el
momento de la compra.
Al decidir el camión, su camión.

aVance con EBRO

el de la cabina abatible

CONCESIONARIO
OFICIAL

Fabricado por **Motor Ibérica, S.A.**

Auto Granollers / S.L

Esports

L'hora de la veritat del futbol

Han passat ja els partits del mes d'agost que a l'afecionat, a la Junta i a l'entrenador, els serveixen per començar a muntar el castell de les il·lusions per aconseguir el millor conjunt de jugadors per enfrontar-se a la competició que s'inaugurarà el segon diumenge de setembre.

Diumenge, dia 9, a tres quarts de dotze del matí, començarà a posar-se en marxa el rellotge de «l'hora de la veritat», que al final de temporada assenyalarà l'equip que serà campió.

Aconseguir aquest privilegi, com és de suposar és difícil i podrà cantar l'Aliron, possiblement no l'equip que tingui el pressupost de més milions, sinó el que aconseguixi un conjunt de futbolistes que facin «futbol».

L'Esport Club Granollers, que és el que ens interessa als granollerins, segons sembla tindrà un «bon equip», esperem que sigui així i ja estariem satisfets que fes més bon paper que la temporada passada, i com a bon afecionat, desitgem no solament això sinó que sigui l'equip campió.

Juvenils - Infants - Alevins

Abans del primer partit que el Granollers s'enfrontarà amb el Cornellà, en el camp del carrer Girona, tindrà lloc un important esdeveniment esportiu que serà la presentació dels components dels equips Juvenils - Infants i Alevins, prop

de 200 infants de la ciutat i alguns de la Comarca i els corresponents entrenadors, seran aplaudits pels afecionats del Granollers.

Encara que sembla que siguin molts aquests dos-cents jugadors, pel nombre d'habitants de la ciutat, és un percentatge insignificant que vol dir que fan falta camps de futbol per augmentar-los.

Bàsquet Internacional «Memorial Rosa Camp»

El final de la propera setmana, divendres i dissabte, a dos quarts de nou del vespre i el diumenge, a un quart d'onze del matí, tindrà lloc un esdeveniment «d'alta categoria» en el Pavelló Esportiu Municipal, ja que es jugaran uns partits de bàsquet pels equips Jugoplastika, de Iugoslàvia, Marlboro All Stars, d'Estats Units, Real Madrid, d'Espanya, i Areslux-Granollers, de Catalunya.

A l'afecionat esportiu granollerí, no cal fer-li propaganda d'aquests equips, però sí recomanar-li que aquest Bàsquet Internacional «Memorial Rosa Camp», només passa una vegada i cal aprofitar-la assistint a aquesta competició sistema Lliga, que ha despertat molt interès en l'ambient basquista de Catalunya.

A Areslux-Granollers, el felicitem per aquesta bona idea d'iniciar la Temporada 1979-80, amb aquest «plat fort» de bàsquet.

da. Anyell, moltó. — 4. Relativa a un mite. Un metre. — 5. Vocal. Concepte que es té sobre una qüestió determinada. — 6. Mot amb què es designa quelcom. Unió de Transportistes del Petrolí Nacional. — 7. Assenyalar el dia. Al davant d'una legió. — 8. En reflexiu, deixar-se caure.

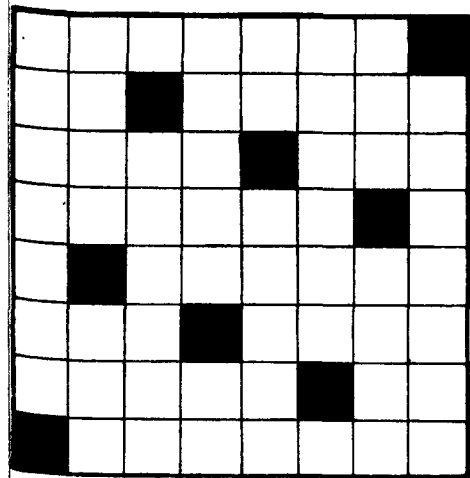
VERTICALS

1. Comença el dilluns i acaba el diumenge. — 2. No encerti. Poema. — 3. Un gram. Pertanyent a l'àtom. — 4. Plantilla, tripulació. Contracció. — 5. Quasi bé mig lustre. Cigró. — 6. Que guareix el restrenyiment. Flúor. — 7. Al revés, abans. Que creix als Alps. — 8. El qui mena el timó d'una nau.

SOLUCIÓ AL NÚM. ANTERIOR

H.: 1. Montneg. — 2. Er. rairC. — 3. IebA. xeR. — 4. Obrirà. U. — 5. M. Amorri. — 6. aiV. CML. — 7. Niobi. SL. — 8. irolacA. V.: 1. Melòman. — 2. óreB. III. — 3. N. Bravor. — 4. Traim. Bo. — 5. Na. rociL. — 6. Eixarm. A. — 7. gre. Risc. — 8. Cruïlla.

Mots encruats - 31 • Quico

HORIZONTALS

1. La filatèlia els col·lecciona i estudia. — 2. Mitja erra. Quin nombre. — 3. Incisió profun-

Agenda

Cinema

ASTORIA

Inundación

Asalto al poder

MAJESTIC

Bambi

El escarabajo más loco del mundo

MUNDIAL

Bacanal en el aniversario de boda

Cipote de Archidona

PRINCIPAL

Actos de Marusia

Exposicions

Museu de Granollers

Exposició de Trens

La Premsa Catalana

Sala Sant Jordi de la

Caixa d'Estalvis de Catalunya

Ayneto

Caixa d'Estalvis de Sabadell

Francesc González - olis

A B, Galeria d'Art

Sala A

cinc espais - cinc personatges

Sala B

Fluvia - Levibianchi

Futbol

Diumenge, 9

Camp E. C Granollers

Matí, a les 10

Presentació oficial dels equips

Juvenils - Infants - Alevins

A les 11,45

Granollers - Cornellà

Commemoració

11 de setembre

5,30 tarda, a la Porxada

Festa Popular

Acte Commemoratiu

CODINACH

Plaça de la Porxada, 8

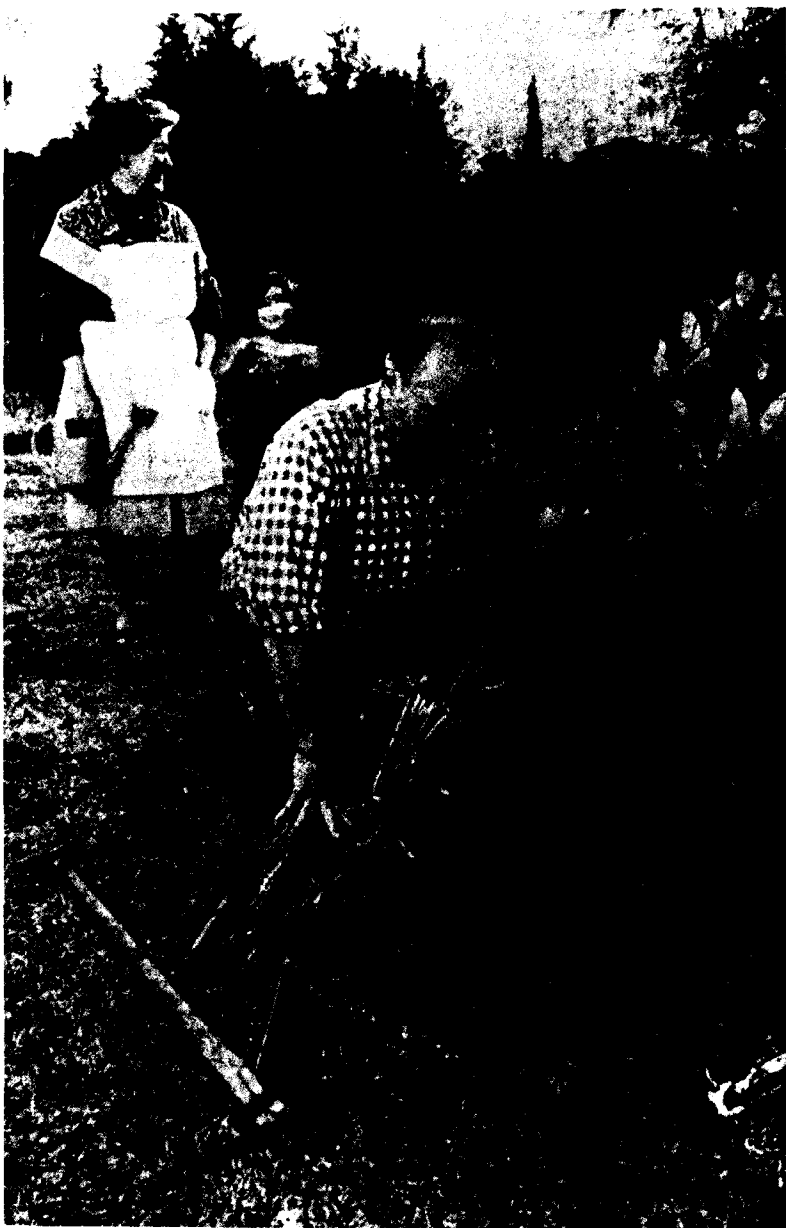
Plaça de les Olles, 1

Tel. 870 29 44 - GRANOLLERS

Assegurances

PER A BANCA CATALANA LA "TERCERA EDAT" ÉS LA PRIMERA

Banca Catalana
creu que qui ha treballat
tota una vida
mereix més rendiment
dels seus estalvis.

Per tal com creiem en el treball i en el futur, pensem que els qui amb el seu treball han fet el nostre present han de poder comptar amb nosaltres.

Amb nosaltres, com a persones i com a Banc, i amb el nostre agraiement.

Banca Catalana ha creat un servei especial per oferir-los una fórmula d'estalvi que doni la rendibilitat més alta possible als seus diners.

Aquest servei i aquesta proposta s'adreça a les persones grans que han deixat de treballar. El nostre desig, el de Banca Catalana, és d'oferir-los l'oportunitat de treure més rendiment del fruit del seu treball.

Veniu i en parlarem.

ESTALVI
3^a EDAT

És just donar més a qui
més devem

BANCA CATALANA